

ורשעים בחושך ידמו, הם הערב רב, ובעבור זה אמר הנביא עליהם ואל אדמת ישראל לא יבאו

כן יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו לתלמידי החכמים ולעם הקדוש בכל אותו הכבוד, והם יהיו רחוקים מזה, ואם ירצו להתחבר עמהם מה כתוב בהם, לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה, בזמן ההוא יתקיים בהם בישראל, ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, והרי דרשו שאין מקבלים גרים לימות המשיח, (שמואל א' ב') ורשעים בחושך ידמו, הם הערב רב, ובעבור זה אמר הנביא עליהם (יחזקאל י"ג) ואל אדמת ישראל לא יבאו.

בכל מקום שישראל מפוזרים עמהם בין המלכיות, נהדרים אותן ערב רב להיות רועים על ישראל צאן הקב"ה

אמר אליהו, רועה הנאמן הגיע השעה שאני צריך לעלות למעלה בשבועה, אמור אתה משאלתך, שהרי בשבילך אני רוצה לעלות, שנתן לי הקב"ה רשות להתגלות לך בבית אסורים שלך בקבורה שלך^[י] ולעשות עמך טובה, שאתה מחולל מעונות העם, זה שכתוב (ישעי נ"ג) והוא מחולל מפשעינו. אמר לו רועה הנאמן, בשבועה עליך בשם הויה לבל תאחר בכל יכולתך [להזכירנו למעלה] שהרי אני בצער גדול, כמו שנאמר ויפן כה וכה וירא כי אין איש, עוזר לי, להוציאני מצער הזה באותה קבורה, שנאמר עלי (שם) ויתן את רשעים קברו, ואין מכירים אותי, ואני חשוב בעיניהם בין ערב רב הרשעים ככלב מת ומוסרח ביניהם, כי חכמת הסופרים תסרח ביניהם בכל עיר ועיר, ובכל מקום שישראל מפוזרים עמהם בין המלכיות, נהדרים אותן ערב רב להיות רועים על ישראל צאן הקב"ה, שנאמר בהם (יחזקאל ל"ד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם.

ואין יכולת לישראל לעשות טוב עם תלמידי חכמים, אנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו

ואין יכולת לישראל לעשות טוב עם תלמידי חכמים, אנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימים הערב רב ביניהם שלא ינתנו לתלמידי חכמים ככמה מקומות אלא דבר קצוב^[יז] שלא תהיה תקומה לפילתם.

זיו הזוהר

והפלא שראו אז מה שיהיה בדורות האחרונים כובד הגלות שפושעים ועוברים ואפקורסים גמורים יהיו נעשים ראשי ומנהיגי קהלות ישראל של "רעפארם" שבחרים להם "רע-ביה" למנהיג

יז. קורא להנגלות בשם בית אסורים, וקבורה כשהוא בדור של רשעים, כי אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא. דהיינו שניצוצין שלו נמצאים בתלמידי חכמים שבכל דור ודור. יח. פלא

וכל החכמים אנשי חיל ויראי חטא בצער בדוחק וביגון, חשובים ככלבים

ואפילו חיי שעה אין נותנים להם, וכל החכמים אנשי חיל ויראי חטא בצער בדוחק וביגון, חשובים ככלבים, (איכה ד') בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, שאין מוצאים אכסניא ביניהם, ואותן ערב רב עשירים בשלחה בשמחה בלי צער ובלי יגון כלל, גזלנים ובעלי שוחד הם דיינים וראשי העם, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עליהם נאמר (שם א') היו צריה לראש, בשבועה עליך אליהו פעם שנית בחיי ה' צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים, שכל אלה הדברים אל יפלו מפיך בכל יכולתך, לדבר אותם לפני הקב"ה ולהראותה דוחק שלהם, ע"כ ר"מ.

והיה אם לא תשמע בקול ה' אלהיך וגו', כתוב (ירמיה' ל') ואתה אל תירא עבדי יעקב וגו', כי אתך אני וגו', כי אעשה כלה בכל הגוים וגו', אך אותך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקך, רב המנונא הראשון אמר הדחקות והצרות של ישראל כמה טובה וכמה תועלת גרמו להם, וחופש של שאר העמים עכו"ם כמה רעות גרמה להם, הדחקות והצרות של ישראל גרמו להם שיהיו טובים, החופש של שאר העמים עכו"ם גרמה להם רע, וזו היא כלה, וכך ראוי להם, שהרי חופש בלי דחקות היה להם בעולם הזה, ישראל שהיה להם דחקות וצרות (עמוס ט') ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפלת, סכת שלום, ועל כן כי אעשה כלה בכל הגוים וגו', אך אותך לא אעשה כלה, שהרי אין מגיע לך, לפי שהיית נדחק כתחלה הרבה זמנים בדחקות הגלות תמיד, ויסרתך למשפט, מקרא זה כך היה צריך לומר, ויסרתך במשפט, מהו למשפט, אלא כתוב (ישעיה' ג') ה' במשפט יבוא עם זקני עמו, הקב"ה מקדים רפואה לישראל טרם עלותם לדין, כדי שיוכלו לעמדו בו, ומה היא הרפואה, שבכל שעה ושעה הקב"ה נותן יסורים לישראל מעט מעט בכל זמן וזמן ובכל דור ודור, כדי שכאשר יכנסו ליום הדין הגדול שיחיו המתים אל ישלוט עליהם הדין, ומהו ונקה לא אנקך, אלא כאשר ישראל הם בלבדם ואין נכנסים בדין עם שאר העמים, הקב"ה עושה עמהם לפני משורת הדין, ומכפר עליהם, ובזמן שנכנסים בדין עם שאר עמים מה עושה, יודע הקב"ה שהרי סמא"ל שרו של עשו יבוא להזכיר עונות ישראל, שמאסף כלם אצלו ליום הדין, ע"כ מקדים הקב"ה להם רפואה, ועל כל חטא ועון לוקה ומנקה אותם ביסורים מעט מעט, וזה הוא ונקה, ביסורין.

ולפיכך בדין אמת לא אנקך מן העולם ביום הדין הגדול, אחר שסבלת יסורים מעט מעט, ועוד לא אנקך, אף על פי שאתם בני לא אותר על עונותיכם, אלא אפרע מכם מעט מעט, למען תהיו זכאים ליום הדין הגדול, שכאשר באים לדין בא סמא"ל בכמה אגרות עליהם, והקב"ה מוציא האגדות של יסורים שסבלו ישראל על כל חטא ועון, ונמחקים כל

זיו הזוהר

שלהם. והוא יושב בכבודו של עולם. והרבנים תלמידי חכמים יראי שמים מבטיחים להם איזו קצבה קטנה, ואף גם זאת אין מקיימים להם, ומחיייתם בדוחק ובבושה, וכל עם הארץ ועז פנים יחרץ עליו לשונו למצוא עליו שמץ פסול, כמשל הידוע מהזאב שמצא עולה על הכבש שעובר מי הנהר. בקיצור שדברי רעיא מהימנא האלו הם תפלה נכונה לרבנים החרדים

העונות, ואין עושה להם ותרנות כלל, אז תשש כחו וגבורתו של סמא"ל ואינו יכול להם, ויתבטל מן העולם הוא וכל צדדיו וכל העמים עכו"ם, זה שכתוב ואתה אל תירא עבדי יעקב וגו', ולפיכך ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך.

זוהר פרשת ואתחנן (רסה).

אלמלי היו מבינים האנשים דברי התורה היו יודעים שאין כל דבר בתורה או אות כתורה שאין בו סודות עליונים ויקרים

ועוד והיה אם לא תשמע בקול ה' אלהיך, אמר רבי שמעון אלמלי היו מבינים האנשים דברי התורה היו יודעים שאין כל דבר בתורה או אות כתורה שאין בו סודות עליונים ויקרים, בוא וראה כתוב משה ידבר והאלהים יעננו בקול, ולמדנו מהו בקול, בקולו של משה, ונכון הוא, בקולו של משה דוקא, בקול ההוא שהוא נאחז בו על כל שאר הנביאים^[ט] ולפי שהוא נאחז בקול ההוא מדרגה העליונה, היה אומר להם לישראל ה' אלהיך, זאת היא המדרגה שנקראת שכינה השורה בין ישראל^[כ] אשרי חלקו, וא"ר שמעון למדנו קללות שבתורת כהנים משה מפי הגבורה אמרן, ושבתשנה תורה משה מפי עצמו אמרן, מהו מפי עצמו, וכי תעלה על דעתך שאפילו אות קטנה שבתורה משה אמר אותה מעצמו, אלא נכון הוא, והרי ביארנו, מעצמו לא למדנו, אלא מפני עצמו, ומה הוא, זה הקול שהוא נאחז בו, ועל כן אלו מפי הגבורה, ואלו מפי עצמו, מפי מדרגה ההוא שנקשר בו על שאר נביאי האמת, ועל זה בכל מקום ה' אלהיך, וכאן אלהינו.

תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל

תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל, אמר רבי יוסי מקרא זה סוד הוא, תחת אשר לא עבדת בשמחה, היינו בזמן שהכהנים היו מקריבים קרבנות ועולות, וזהו בשמחה, ובטוב לבב, אלו הלויים, מרב כל, אלו ישראל שהיו אמצעים ביניהם ולקחו ברכות מכל הצדדים, שכתוב (ישעי' ט') הרבית הגוי לו הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר באשר יגילו בחלקם שלל, לו הגדלת השמחה, אלו הכהנים, שמחו לפניך בשמחת בקציר, אלו ישראל, שהקב"ה בירך להם תבואת השדה ונתנו מעשר מכל, כאשר יגילו בחלקם שלל, אלו הלויים שלקחו מעשר מן הגורן.

זוהר פרשת ואתחנן * זיו הזוהר * שבדורות האחרונים. המקום ירחם עלינו במהרה. אלהיך, זו השכינה הקדושה שהיא אור נאצל מן יט. קול, היינו תפארה ודבור היינו מלכות. כ. ה' מדת מלכות העליונה לשכון בתוך ישראל.

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 כרכים) – לתרומות עבור הדפסה והפצת הספרים – טל: 0527654911

קובץ

שופר הזוהר

פרק ז'

ובו עשרה ספרים נפתחים (228 עמודים):

מעלות היהראשטמחת
להר החדשחטבונות
היהראתשבת הזהר
אגרות היהראתורתו מגן
לנופדרכי הזהר (הכולל):
מלמדים והזהר; סוד הזהר;
השכינה והזהר; מתיקות הזהר;
דרכי הרשב"א השפעת
הרשב"א והזהר 10/36.
אור הזהר 37

קובץ

שופר הזוהר

פרק ו'

ובו שנים עשר ספרים
נפתחים (228 עמודים):
זהר מגני ומצלי הזהר
החסד הזהר התשובה הזהר
לאברהם הזהר השמש
ישבת הזהראהל
מרים הזהר המזל חיים
בזהר 10. קול הזהר 11.
רחמי הרשב"א 12. אור
הזהר 65

בהאי חבורא דיקלך דאיהו
ספר הזהר, מן זזהרא דאימא
עלאה התשובה. באקלין לא
צריך נסיון, ובגין דעתידין
ישראל למטעם מאילנא דחיי,
דאיהו האי ספר הזהר, יפקון
ביה מן גלותא בר חמי.

קובץ

שופר הזוהר

פרק ח'

ובו ארבעה ספרים
נפתחים (264 עמודים):
זכותא דבר יוחאי
נשמת הרשב"א והזהר ארץ
ישראל א, ב, ג, ד, ה, ו, ז,
ח ואור הזהר 38

קובץ

שופר הזוהר

פרק י'

ובו שמונה ספרים
נפתחים (232 עמודים):

ערכה של שעהשטמחת
אברהם השקר והעגש
בשמירת עיניסוקן
ישראל כהלכת הזהר
השבת והברית הקדמה
לתלמוד עשר ספירות
מאמר 'ואתה תחזה'
אדרא דמשכנא

קובץ

שופר הזוהר

פרק ט'

ובו ששה ספרים נפתחים
(228 עמודים):

נחלי היהראתיים של
זהראתהרת הזהרהלווא
דרשב"א ומכתב לעשרים
מזכה רבים פהלקתה

